



ČESKÁ REPUBLIKA

## ROZSUDEK

### JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. listopadu 2017 samosoudcem Mgr. Petrem Sedlaříkem **t a k t o :**

**Obžalovaná**

**R L**

nar.  v Rakovníku, trvale bytem , Kladno,

**j e v i n n a, ž e**

v době od ledna 2017 do června 2017 v Kladně, ve  okres Kladno, ani nikde jinde vědomě neplatila výživné na svého nezletilého syna D  Š , nar. , ačkoli tak byla povinna činit jednak na základě občanského zákoníku, a dále též na základě rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 6. 11. 2014, sp. zn. 16 Nc 3/2013, který nabyl právní moci dne 7. 1. 2015, jímž jí počínaje dnem 1. 6. 2014 byla uložena povinnost přispívat na výživu nezletilého částkou 1500 Kč splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám otce nezletilého P  Š , a dluží tak na výživném za uvedené období celkovou částku ve výši 9000 Kč, přičemž v tomto období nebyla nikde zaměstnána a nebyla evidována na úřadu práce jako uchazečka o zaměstnání, nebyla vedena jako osoba samostatně výdělečně činná a nezajistila si žádný zdroj obživy, ze kterého by mohla výživné řádně hradit, přičemž v jejích možnostech a schopnostech bylo hradit výživné v soudem stanovené výši.

**t e d y** úmyslně neplnila svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

**č í m ž s p á c h a l a**

přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku,

**z a c o ž s e o d s u z u j e**

dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců**.

Dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

**O d ů v o d n ě n í:**

Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaná se k hlavnímu líčení bez omluvy nedostavila, ač byla řádně a včas předvolána, za splnění podmínek dle § 202 odst. 2 tr. řádu se proto hlavní líčení konalo v nepřítomnosti obžalované a soud dle § 207 odst. 2 tr. řádu četl její výpověď z přípravného řízení. Obžalovaná v ní sdělila, že je zdravá, má základní vzdělání a není nikde zaměstnána, nicméně je evidována jako uchazeč o zaměstnání u Úřadu práce České republiky. Nevlastní žádný majetek, nemá stálé bydliště, zdržuje se na ulici. Má pouze nezletilého syna D[REDACTED], s nímž se ale nestýká kvůli jeho babičce.

Svědék P[REDACTED] Š[REDACTED] v hlavním líčení vypověděl, že od ledna do června letošního roku obžalovaná neposlala na výživném ničeho, a to ani dodatečně. Dárky dostává nezletilý D[REDACTED] od své babičky, od obžalované nikoli. Svědek P[REDACTED] Š[REDACTED] je nyní dva měsíce zaměstnán s příjmem 21000 Kč, před tím mu pomáhali rodiče a příjem obstarával pomocí brigád, kdy v první polovině roku vydělával asi 4000 Kč týdně. Na základní potřeby pro nezletilého D[REDACTED] měl vždy dostatek financí, nyní D[REDACTED] dochází do školky. Obžalovaná vídá nezletilého D[REDACTED] obvykle každou určenou středu za přítomnosti své maminky, která ho vyzvedává. Při rozhovorech obžalovaná svědkovi P[REDACTED] Š[REDACTED] říká, že si práci hledá, avšak zároveň že užívá drogy a na nezletilého D[REDACTED] přispívat nehodlá.

Pokud jde o listinné důkazy, z rodného listu nezletilého D[REDACTED] Š[REDACTED], jenž se narodil dne 29. 2. 2012, bylo zjištěno, že jeho rodiči jsou svědek P[REDACTED] Š[REDACTED] a obžalovaná. Rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 6. 11. 2014, sp. zn. 16 Nc 3/2013, bylo rozhodnuto, že se nezletilý D[REDACTED] svěruje do péče svědka P[REDACTED] Š[REDACTED] a obžalovaná je povinna počínaje dnem 1. 6. 2014 přispívat na výživu nezletilého D[REDACTED] částkou 1500 Kč měsíčně splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám otce nezletilého.

Ze zpráv a výpisu Úřadu práce České republiky soud zjistil, že svědek P[REDACTED] Š[REDACTED] v období od dubna 2016 do září 2016 pobíral podporu v nezaměstnanosti, přičemž v evidenci uchazečů o zaměstnání byl veden do května 2017, kdy byl sankčně vyřazen, jelikož se ve stanoveném termínu nedostavil na úřad práce. Rodičovský příspěvek ve výši 3800 Kč byl svědkovi P[REDACTED] Š[REDACTED] naposledy vyplacen dne 7. 3. 2016.

Z výpisu Úřadu práce České republiky, jakož i z pracovního hodnocení svědka P[REDACTED] Š[REDACTED] a mzdových listů vyplynulo, že svědek P[REDACTED] Š[REDACTED] vykonával příležitostné práce na základě dohody o provedení práce. Za září a říjen roku 2016 obdržel celkem 6845 Kč a za únor a březen 2017 obdržel celkem 10720 Kč.

Ze zpráv a výpisů Úřadu práce České republiky bylo zjištěno, že obžalovaná byla vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od 31. 8. 2015 do 14. 12. 2016, kdy

z evidence byla sankčně vyřazena, jelikož jí byla dne 12. 12. 2016 vystavena doporučenka na práci ve společnosti T.RAD Czech s.r.o., kterou však řádně neprojednala a doporučenku ztratila, jak následně sdělila dne 19. 12. 2016 a dne 9. 1. 2017 na úřadu práce. Opětovně pak byla obžalovaná vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání od 16. 6. 2017, a to minimálně do 27. 7. 2017. Příspěvek na živobytí pobírala obžalovaná do ledna 2017 ve výši 2200 Kč. Obžalovaná není vedena v živnostenském rejstříku, jak je patrné z potvrzení Magistrátu města Kladna.

Ze zprávy Magistrátu města Kladna o pověsti obžalované bylo mimo jiné zjištěno, že se obžalovaná ve dnech 10. 11. 2016 a 17. 12. 2016 dopustila dvou přestupků proti majetku tím, že krádeží zboží způsobila škodu na cizím majetku. V obou případech jí byla uložena pokuta.

Na základě takto provedeného dokazování, kdy soud hodnotil jak jednotlivé důkazy, tak jejich vzájemný soubor, dospěl soud k přesvědčení, že vina obžalované byla prokázána bez jakýchkoli pochybností. Svědek P. Š. jednoznačně potvrdil, že obžalovaná svou vyživovací povinnost nikterak neplnila, na úhradu potřeb nezletilého D. neposkytovala ničeho, ať už v podobě finanční či naturální. Veškerou péči o nezletilého D. přenechala obžalovaná na otci, svědkovi P. Š., potažmo své matce, která si jej v časech daných rozhodnutím soudu pravidelně vyzvedává. Lehkomyslný přístup obžalované k plnění nejen vyživovací povinnosti, ale i povinností dalších zapříčinil i to, že byla dne 14. 12. 2016 sankčně vyřazena z evidence uchazečů o zaměstnání Úřadu práce České republiky, kdy dostala doporučení do zaměstnání ve společnosti T.RAD Czech s.r.o., doporučenku však dle svého tvrzení ztratila a s uvedenou společností nejednala. Tímto svým jednáním tak způsobila nejen to, že se bez vážného důvodu vzdala potenciální možnosti získat konkrétní zaměstnání, nýbrž vyřazením ze zmíněné evidence uchazečů o zaměstnání přišla o významný zdroj dalších nabídek práce a rovněž i o zisk peněz v podobě dávek pomoci v hmotné nouzi či dávek státní sociální podpory, z nichž alespoň částečně mohla výživné hradit.

Obžalovaná nevykazuje žádnou snahu najít si zaměstnání. Na rozdíl od svého nezletilého dítěte, které je ve věku, kdy je zcela odkázáno na péči dospělých, obžalované, která je dle svého tvrzení zcela zdravá, nic nebrání v tom, aby si zajistila příjem ať už v podobě brigád či stabilního pracovního poměru. Příjmy obžalované mohly být v období, kdy došlo ke spáchání posuzované trestné činnosti, reálně vyšší, nicméně obžalovaná nevynaložila sebemenší účinné úsilí k jejich získání. Za daného stavu věci je naprosto zřetelné, že obžalovaná svou vyživovací povinnost vůči nezletilému D. neplnila zcela zaviněně.

Po právní stránce soud hodnotil jednání obžalované jako přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, neboť po dobu delší než čtyři měsíce neplnila svou vyživovací povinnost vůči nezletilému D. Š. plynoucí jak z občanského zákoníku, tak z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 6. 11. 2014, sp. zn. 16 Nc 3/2013, přičemž trestného činu se dopustila v nejzávažnější formě zavinění, a to v přímém úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jelikož obžalovaná věděla, že je povinna platit výživné, a přestože to v jejích schopnostech bylo, zcela vědomě tak neučinila.

Při úvahách o druhu a výši trestu soud vyšel z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalované, která porušila společenský zájem na řádném zajištění výživy nezletilého dítěte, polehčuje skutečnost, že dosud nebyla ve výkonu trestu odnětí svobody a trestný čin páchala po kratší dobu.

Ostatní okolnosti obžalované spíše přitěžují, zejména pak fakt, že se trestného činu dopustila vůči svému blízkému, jenž je ve věku, kdy absolutně není schopen se sám o sebe postarat. Obžalovaná je osobou, která se v minulosti dopouštěla činnosti v rozporu se zákonem, a to zejména drobných krádeží, jak plyne ze zprávy o pověsti Magistrátu města Kladna. Z opisu z evidence Rejstříku trestů a dotčených rozhodnutí bylo zjištěno, že obžalovaná byla ve dvou případech odsouzena za spáchání trestného činu, a to rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 19. 2. 2015, sp. zn. 1 T 235/2014, pro zločin padělání a pozměnění peněz dle § 233 odst. 2 tr. zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 36 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 42 měsíců, zkušební doba pak byla prodloužena usnesením Okresního soudu v Kladně ze dne 4. 5. 2017, sp. zn. 1 T 235/2014, o 1 rok, jelikož zjistil, že ve zkušební době byla obžalovaná odsouzena trestním příkazem Okresního soudu v Kladně ze dne 30. 11. 2016, sp. zn. 2 T 177/2016, za spáchání přečinu neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytovému prostoru podle § 208 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 18 měsíců. Obžalovaná dostala třikrát šanci dokázat, že je schopna dodržovat právní předpisy a žít řádným životem, namísto toho se však nadále dopouští páchaní úmyslné trestné činnosti. Za situace, kdy alternativní výchovné tresty nedosáhly svého primárního účelu, a to nápravy obžalované, která se ani nepokusila své protiprávní jednání vůči svému dítěti zmírnit alespoň částečnými úhradami výživného, neměl soud již jinou možnost než přistoupit k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, a to v trvání 6 měsíců. Tuto výměru, jež byla stanovena přímo v polovině trestní sazby, kterou byla obžalovaná ohrožena, soud považuje za adekvátní zejména s přihlédnutím ke značnému množství přitěžujících okolností a postoji obžalované, která nepokrytě odmítá učinit cokoli hmatatelného, čím by přispěla též k materiálnímu prospěchu vlastního dítěte útlého věku, jehož péči ponechává prakticky zcela na dalších osobách.

Pro výkon trestu odnětí svobody byla obžalovaná dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazena do věznice s ostrahou, jelikož u obžalované nejsou splněny zpřísnující podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou (např. výjimečný trest).

**Poučení:** Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Kladně dne 9. listopadu 2017

**Mgr. Petr Sedlařík, v.r.**  
**samosoudce**

Za správnost vyhotovení.  
Jitka Urbanová